

Høringsuttalelse til «Nasjonal ramme for Vindkraft»

Jeg mener Rammeplanen må forkastes i sin helhet, og vil begrunne dette nedenfor

1 Utgangspunktet for storstilt vindkraftutbygging i norsk natur er GALT

Det er intet nasjonalt anliggende å reise ny og naturødeleggende vindkraft i overskuelig fremtid, fordi Norge allerede er mer enn selvforsynt med ren energi til eget forbruk, og vi eksporterer år om annet et kraftoverskudd på ca 10 TWh.

2 Ødeleggelsene av natur og livsmiljø for folk, fauna og flora er betydelige, og effekten av dette kan ikke på noe vis rettfærdiggjøres av tilgangen på ny energi (som vi altså ikke selv trenger)

- Visuell forurensning, -lavfrekvent og helseskadelig støy, -skyggekast, -iskast, -fugledød, -ødelagte hekkeområder, - insektsdød, - ødelagte myrområder, - ødelagte rekreasjonsområder, - vilt og rein som fordrives, - -.

I tillegg kan det forventes i driftsfasen: - uhell og utslipp av giftig olje fra turbinene, - spredning av mikroplast i store områder pga av erosjon av turbinbladenes vingekant, når denne i 250-300 km/t treffes av partikler/sandkorn, fugl og insekter. Ved utrangering av anleggene er det store miljømessige utfordringer knyttet til behandling av turbinbladene.

3 Selv om Norge på sikt selv skulle trenge både de 10 TWh som i dag eksporteres og ytterligere nye 20-30 TWh for elektrifisering av eksisterende og ny industri, så finnes det alternative og langt mindre miljøskadelige løsninger.

-Oppgradering/utvikling av våre 1600 vannkraftanlegg kan gi omtrent 10-20 nye TWh

-Solenergi, -varmepumpesatsning luft-luft eller jordvarme, -energiøkonomisering av bygg etc, vil kunne spare inn antagelig like mye.

- Geotermisk varme bør kunne utvikles, -en ubegrenset energitilgang ligger under våre føtter 10 km nede.

-Introduksjon av et 2-pris system for forbruksstrøm vil kunne gi betydelige innsparinger i forbruket.

En tariff for et vanlig forbruk og en annen tariff for luksusforbruk/overforbruk (boblebad på hytta o.l.)

4 Det synes å være åpenbare svakheter ved konsekvensvurderinger og evalueringssystematikk i dagens konsesjonsregime. Dette gjelder spesielt mht grunnlagsundersøkelser av flora og fauna, og ikke minst mht tap av livskvalitet for den berørte lokalbefolkning.

Uten at man ser hvilken vektning slike faktorer gis i det totale bildet, er det umulig å etterprøve NVEs konklusjon om å gi konsesjon.

Det er en svakhet at tiltakshaver gis ansvar for selv å velge sine konsulenter for miljømessige undersøkelser. Det må stilles krav om at slike konsulenter/-firmaer skal være registrert/godkjent i nasjonale eller internasjonale kvalifikasjonsordninger, og NVE må i tillegg gjøre selvstendige kvalitetsrevisjoner av tiltakshaver og dennes leverandører.

5 Det synes for meg å være en merkverdig praksis at konsesjon gis med rammemål for effekt(MW) og Produksjon (GWh), med «carte blanche» for utbygger til å endre de fysiske mål på master og turbinvinger.

Det turde være opplagt at en økning av mastehøyde og vingediameter på f.eks 50 meter gir svært store negative tilleggseffekter mht visuell forurensning og lavfrekvent støybelastning.

6 Basert på svakhetene i konsesjonssystemet må man kunne kreve at alle gitte, men ikke igangsatte, konsesjoner gis en UMIDDELBAR STOPP-ORDRE, mens man etablerer et mere stringent og etterprøvbart konsesjonsregime, og de enkelte konsesjonene deretter gjennomgås på nytt.

Det er ikke en rettsstat verdig å la være å trekke tilbake en domsavgjørelse gitt på sviktende grunnlag.

Hilsen Øyvind Kjus, Lillehagveien 27, 1344 Haslum

Siv.ing NTH 1969

Autorisert kvalitetsrevisor, QA-konsulent og rådgiver i bl.a Det norske Veritas og Saga Petroleum